

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 2. Priores decem Molinæ propositiones, earumque censuræ denuo
recognitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. linæ propositiones ex ignorantia dog-
 A. C. 1601. matum Pelagianorum & Semipelagia-
 norum fuisse rejectas.

§. II.

*Priores decem Molinæ propositiones,
 earumque censuræ denuo re-
 cognitæ.*

*Cornouell. in
 Judic. Con-
 greg. Hist.
 Congreg.
 l. 2. cap. 14.
 Hist. Livini
 Majer l. 4.
 cap. 1.
 Pegna in
 Diar.*

His prævie agitatis die vigesima quinta
 Januarii designati Censores unacum
 Prædicatorum ac Jesuitarum Theologis
 juxta Pontificis mandata conveniunt,
 quibus in primo conventu Propertius
 Resta Cariatensis Episcopus, in cujus
 palatio cunctæ quarti hujus examinis
 Congregationes habebantur, nomine
 Pontificis præcepit, quatenus seposito
 partium studio viginti Molinæ propo-
 sitiones jam antea censuris notatæ uni-
 cuique traderentur, eo fine, ut suas quis-
 que vel vindicias, vel accusationes Con-
 gregationi scripto proferendas parare
 posset. His peractis impositoque sinceritatis
 ac silentii juramento idem Episcopus
 priores duas Molinæ propositiones
 prælegi, atque ad examen vocari in-
 dixit: De utraque hac propositione die
 vigesima nona ejusdem Mensis edi-
 cebant Consultores, quod a semi-
 tis Pelagii & Cassiani non discedere
 videretur. Jesuitæ autem utramque
 asser-

*P. Livin.
 Majer Hist.
 Controv. l. 4.
 cap. 1. p. 257.*

assertionem ab his erroribus vindicabant, ostendentes, secundam propositionem minus integra fide ex Molina fuisse excerptam, & Pelagium æque ac Massilienses longe aliter docuisse: Deno autem ingerebant, quod duntaxat de Pelagii erroribus disputaturi convenissent, econtra vero Fratres Prædicatores reponebant, quod Pelagii mens atque errores jam dudum Ecclesiæ fuerint cogniti, ejusque judicio damnati, proin non de iis agendum, sed unice discutiendum superesset, utrum præfatæ propositiones ex Molinæ libro fideliter extractæ nuper Pelagianismi censuris merito fuerint perstrictæ. His ultro citroque agitatis die prima Februarii rursus de utraque hac propositione actum, ubi Consultoribus pristinæ suæ censuræ insistentibus Jesuitæ suas responsiones Congregationi tradebant, de quibus quidem die tertia Februarii actum, ob absentiam tamen Duorum Censuræ Bovii & Crellii earum decisio ad quintam Februarii diem dilata est: Tum vero tam Prædicatores quam Patres Societatis sua responsa ad sequentes quatuor Molinæ propositiones earumque censuras scriptotenus tradere jussi sunt; cum enim Jesuitæ a Thoma *cap. 5. p. 266.* de Lemos quædam Molinæ injuriose fuisse imposita animadverterent, rogabant

Sæc. XVII.
A. C. 601. bant pro jure suo, ut quæ dixisset, scri-
pto traderet. Paruit Lemosius, atque
ea, quæ dixerat, paullo tamen mol-
lius conscripsit, causatus, quod cetera
jamjam iisdem plane verbis scripto Con-
sultoribus dato consignasset. Postea E-
piscopus Cariatensis die octava Februa-
rii habita Congregatione utriusque par-
tis Theologos nomine summi Pontificis
admonuit, ut deinceps sua de proposi-
tionibus atque censuris responsa sine al-
tercatione aut mutua contentione pro-
ferrent, quo audito Christophorus Co-
bos Jesuita tertiam Molinæ proposi-
tionem injuste notatam asserens, & de
quarta se nihil paratum habere dicti-
tans, concessi sibi temporis angustias
incusabat, rogans Consultores, ut dein-
ceps una duntaxat Congregatio in qua-
vis hebdomada haberetur. Id quoque
ejusdem petitioni datum, atque in se-
ptima Congregatione die duodecima Fe-
bruarii statutum, ut feria secunda pro
partibus audiendis, feria autem quinta
duntaxat inter Consultores pro discutien-
dis Theologorum responsis Congregatio
haberetur. Porro circa tertiam & quar-
tam Molinæ propositionem Plumbinus
cap. 5. p. 267. hoc pronuntiabat judicium: *non existi-
mo eas esse de reliquiis Pelagii neque ejus fau-
torum, nec video, quod sit semipelagiana:*
Bovius vero Carmelitarum Regens in-
quiebat,

quiebat, *tertiam esse Catholicam & probabilem, quartam quoque sicut Superiores nulla censura dignam censeo*: ceteri autem omnes Censores existimabant, non esse recedendum a sententia & censura antehac pronuntiata. Proponerentur postea quinta & sexta Molinæ propositiones unacum utriusque censura: Utriusque defensionem arripuit Pater Gregorius de Valentia olim in Ingolstadiensi Academia Theologiæ Professor, Dominicanus tum nihil plane in contrarium opponentibus, qui tamen postea tempus opportunum nacti in arcanis suis animadversionibus, quas scriptas Consultoribus, invitis licet Jesuitis, suppeditarunt, quædam Molinæ falso imposuerunt, quæ scripto pariter refutata fuisse a Theologis Societatis, testatur præfatus Pater Livinus. Percepta igitur Jesuitarum defensione rursus omnes Censores pronuntiabant, utramque propositionem Pelagii erroribus affinem esse, Plumbinus vero & Bovius censuere quintam non esse semipelagianam, imo in fide tutam & in schola probabilem, sextam vero nulla censura dignam: Joannes autem de Rada primam partem sextæ propositionis dixit eadem censura dignam, qua notandam prius censuit secundam. Die decima octava Februarii in nona Congregatione Di-

Sæc. XVII.
 A. C. 1601.

cap. 6. p. 268.

Sæc. XVII.
A. C. 1601.
dacus Alvarez Dominicanus suum judi-
cium circa septimam Molinæ propo-
sitionem scripto reliquit, pro Molina au-
tem Petrus Arrubal & præcipue Gre-
gorius de Valentia perorabant, nihi-
lominus hæc a plerisque Consultoribus
proscripta est. Non minus strenue vin-
dicabatur octava propositio, circa quam
tamen die vigesima secunda ejusdem
Mensis decretum est, persistendum esse
in censura jam olim lata: Joannes quo-
que Rada septimam esse semipelagian-
nam asseruit, Plumbinus vero neque
Pelagianam neque semipelagianam, &
Bovius omnino fidei consonam cense-
bant. Nona Molinæ propositio, si Li-
vino fides, transposita, interrupta,
truncata, & infideliter ex Molina de-
cerpta, atque a Censoribus proscripta,
a Molinæ vindicibus restituta, & pro-
pugnata est: idem quoque testatur de
propositione decima.

c. 10. p. 276.

§. III.

Quarti examinis continuatio.

Hist. Congr.
Livin. Ma-
jer Hist.
controv. l. 4.
t. 16. & seq.
Postquam pristina censura a plerisque
Consultoribus fuerat confirmata,
plane Molinæ causam in vado esse jacti-
tabat nonnulli, nihilominus non pau-
cis tam validæ videbantur Molinistarum
vindiciæ, ut victoria utrinque nutare
crede-